

[Jørgen Estrup]

den bedste løsning, at man kan lave en frivillig aftale, men det er et område, hvor man nødvendigvis må skabe ordnede vilkår. Det er noget, der er meget centralt for den enkelte borger i dette land og derfor naturligvis også for de værnepligtige.

Jeg noterede med tilfredshed, at forsvarsministeren understregede, at hvis der var problemer med hensyn til den militære straffelov og dens forståelse, måtte vi kunne vende tilbage til det. Jeg har også haft svært ved at forstå den sondring, der er tale om her, så jeg synes, det er noget, vi eventuelt må kigge på i udvalget, sådan at der ikke er tvivl om, hvad der kan ske, når man er inden for militæret og underkastet de regler, der gælder dér.

Til sidst spørgsmålet om forplejningen, som også sidste gang, vi havde forslagene til behandling, vakte en del munterhed.

Det er forståeligt, at dette spiller en rolle for de værnepligtige, for det er dagligdagen, det drejer sig om. Jeg synes, det er fint, hvis man nu kan komme i gang med nogle forsøg, eller hvad man vil kalde det, i hvert fald skabe nogle muligheder på forplejningsområdet, men jeg må indrømme, at jeg synes ikke udpræget, det er noget, som Folketinget bør tage på sig i form af et lovgivningsinitiativ.

Jeg vil afslutningsvis sige, at jeg synes, der var mange gode, konkrete ting i det, forsvarsministeren sagde, og derfor tror jeg, vi kan komme videre på dette område, uden at vi behøver at vedtage forslagene her.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil rette en varm tak til stort set alle de ordførere, der har talt her i dag, og når jeg siger stort set, er det, fordi jeg jo nok bliver nødt til at undtage Fremskridtspartiets ordfører, fru Annette Just.

Der er jo sket en stille revolution i disse sager med denne debat og også med forsvarsministerens svar, idet det, første gang SF fremsatte disse forslag, var umuligt for de værnepligtige at få meningsfyldte forhandlinger med Forsvarskommandoen og Forsvarsministeriet, og mens alle borgerlige ordførere og den tidligere regering dengang holdt taler, der stort set var kalke ret efter det, som fru Annette Just for et øjeblik siden mekanisk stod heroppe og gentog, understreges det altså nu, at man faktisk er villig til og i gang med at prøve at løse nogle af disse problemer. Det er forbløffende.

Det er også forbløffende og vældig glædeligt at høre fru Connie Hedegaard tale med stor social indignation om, hvordan der ikke er sket noget med dette her i 6 år, i 6 år, hvor De Konservative og de øvrige borgerlige partier naturligvis har haft en helt afgørende indflydelse på, hvad der skete forsvarspolitisk, og hvor man med en uges varsel kunne have fået gennemført alle disse ting, men hvor man systematisk var med til at blokere, at der skete fremskridt på disse områder, hvor man ikke gjorde noget som helst for at støtte de værnepligtiges forsøg på at komme i forhandling med regeringen.

Jeg har forstået, at de diskussioner, som nu skal i gang, vil Forsvarsministeriet helst ikke have forstyrret af, at sagerne rejses og diskuteres i Folketinget, og det er jo en velkendt teknik. Men jeg synes, der er grund til at være glad for, at SF her har kunnet spille en rolle som det lokomotiv, der har trukket denne lille sag op af sumpen og endelig langt om længe ved et effektivt politisk pres og ved at få startet en diskussion om disse ting i folketings salen har fået sat tingene på skinner og fået dem i gang. Det er jeg meget tilfreds med, og jeg ser frem til, at vi på de punkter, hvor forsvarsministeren bebudede det, kan fortsætte diskussionen i udvalget.

Jeg synes også, det er godt, at Forsvarsministeriets holdning til dette ikke længere blot er, at man skal gøre grin med forslagene i FOV's udsendte materiale og, som fru Annette Just var inde på det, hævde, at tekøkkener og sygesikringsbeviser er snedige og ondsindede forsøg på at undergrave det danske forsvars kampkraft.

Det er rart, at Fremskridtspartiet efter debatten i dag står helt isoleret her i folketings salen med de groteske synspunkter, som der, så sent som sidste gang vi diskuterede dette her, var et stort flertal for herinde.

Må jeg så sige, at jeg da stadig væk synes, at vi har nogle væsentlige problemer tilbage, og at det er en væsentlig grund til at fortsætte behandlingen af spørgsmålene i Forsvarsudvalget.

Med hensyn til ombudsmandsinstitutionen bliver der nu nævnt en hel række forslag om andre typer af kontakter, klageadgang osv., som SF i princippet er meget positiv over for, men som vi gerne ser udformet i noget konkret. Men jeg vil stadig sige, at vi føler os ikke overbevist om, at en sådan klageadgang ville hjælpe i de